

THE MEANING OF SUCCOT

Rabbanit Chana Henkin

Shalom,

We're going to focus on the meaning of *Succot*. It is commonly understood that just as *Pesach* commemorates G-d's providence in the exodus from Egypt, *Succot* commemorates G-d's providence during the years of wandering in the desert. This *shiur* will arrive at a different conclusion. As you read the sources and address the questions below, continue to ask yourself what *Succot* commemorates. The *shiur* follows the questions below.

Sources 1-2: Read the *pesukim* (verses) about *Succot* in *Vayikra Perek 23*. What is the *machloket* between R. Eliezer and R. Akiva?

Source 3: According to the *Tur*, what's the reason for the mitzvah of *Succot*? Why isn't *Succot* in *Nissan*?

Source 4: What do the four *minim* symbolize?

Sources 5 and 6: The *Gemara* refutes the straightforward meaning of Nehemia 8, 17—that the *Succot* in the time of Nehemia (beginning of the Second Commonwealth, 5th Century BCE), were the first since the time of Yehoshua, 900 years earlier. Why? Can you think of a reason that both *Succot* celebrations would be particularly joyous? What unites the two periods?

Source 7: According to *Rambam (Moreh Nevuchim)*—what is the message of the *Succah*? How are the four species connected to the desert?

Source 8: Source 8 is the *haftara* we read on *Succot*. In the time of *mashiach*, what dimension will be added to *Succot*?

מסוכות המדבר ועד סוכות זכריה

1. ויקרא כג

ד אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים.

לג וינדבר ה' אל משה לאמר. **לד** דבר אל בני ישראל לאמר. בחמשה עשר יום לחודש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים לה'. **לה** ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו. **לו** שבעת ימים תקריבו אשה לה' ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה לה' עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו. **לא אלה מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש**: להקריב אשה לה' עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו. **לח** מלבד שבתות ה' ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו לה'.

לט אך בחמשה עשר יום לחודש השביעי באספכם את תבואת הארץ תח' ג' את חג ה' שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון. **מ** ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים. **מא** וחג' אתם את חג לה' שבעת ימים בשנה חקת עולם לד'תיכם בחודש השביעי תח' ג' אתו. **מב** בסוכות תשבנו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות. **מג** למען, ידעו ד'תיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אתם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם. **מד** וינדבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל.

2. סוכה דף יא עמוד ב

כי בסוכות הושבתי את בני ישראל [ויקרא כג] ענני כבוד היו דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר סוכות ממשי עשו להם.

3. טור אורח חיים סימן תרכ"ה

בסוכות תשבנו שבעת ימים וגו' למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם וגו'—תלה הכתוב מצות סוכה ביציאת מצרים וכן הרבה מצות לפי שהוא דבר שראינו בעינינו ובאזנינו שמענו ואין אדם יכול להכחישנו והיא המורה על אמיתת מציאות הבורא יתעלה... והסוכות שאומר הכתוב שהושיבנו בהם הם ענני כבודו שהקיפן בהם לבל יכה בהם שרב ושמש, ודוגמא לזה צונו לעשות סוכות כדי שנזכור נפלאותיו ונוראותיו. ואע"פ שיצאנו ממצרים בחדש ניסן לא צונו לעשות סוכה באותו הזמן לפי שהוא ימות הקיץ, ודרך כל אדם לעשות סוכה לצל ולא היתה ניכרת עשייתנו בהם שהם במצות הבורא יתברך. ולכן צוה אותנו שנעשה בחדש השביעי שהוא זמן הגשמים, ודרך כל אדם לצאת מסוכתו ולישב בביתו, ואנחנו יוצאין מן הבית לישב בסוכה בזה יראה לכל שמצות המלך היא עלינו לעשותה.

4. ויקרא רבה פרשה ל

פרי עץ הדר אלו ישראל. מה אתרוג זה יש בו טעם ויש בו ריח, כך ישראל יש בהם בני אדם שיש בהם תורה ויש בהם מעשים טובים. כפות תמרים, אלו ישראל. מה התמרה הזו יש בו טעם ואין בו ריח כך הם ישראל יש בהם שיש בהם תורה ואין בהם מעשים טובים. וענף עץ עבות, אלו ישראל. מה הדס יש בו ריח ואין בו טעם כך ישראל יש בהם שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה. וערבי נחל, אלו ישראל. מה ערבה זו אין בה טעם ואין בה ריח, כך הם ישראל יש בהם בני אדם שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים. ומה הקב"ה עושה להם? לאבדן אי אפשר! אלא אמר הקב"ה: יוקשרו כולם אגודה אחת והן מכפרין אלו על אלו.

5. נחמיה פרק ח

יג ובימים השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה. יד וימצאו כתוב בתורה אשר צנה ה' ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות כחג בחדש השביעי. טו ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו הנה והביאו עלי זית ועלי עץ שקן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכות ככתוב. טז ויצאו העם והביאו ועשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים. יז ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום החוה ותהי שמחה גדולה מאד.

6. ערכין לב ע"ב

מאי טעמא דמ"ד קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא? דכתיב [נחמיה ח'] ויעשו בני הגולה השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי יהושע בן נון כן בני ישראל וגו' ותהי שמחה גדולה מאד. אפשר בא דוד ולא עשו סכות עד שבא עזרא? אלא מקיש ביאתם בימי עזרא לביאתם בימי יהושע, מה ביאתם בימי יהושע מנו שמיטין ויובלות וקדשו ערי חומה, אף ביאתן בימי עזרא מנו שמיטין ויובלות וקדשו ערי חומה. ואומר [דברים ל'] והביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה, מקיש ירושתך לירושת אבותיך. מה ירושת אבותיך בחידוש כל דברים הללו, אף ירושתך בחידוש כל דברים הללו.

7. מורה הנבוכים חלק שלישי פרק מג

ושני המועדים האלה, רוצה לומר סוכות ופסח, מלמדים דעות ומדות... אמנם המדות הוא שיהיה האדם זוכר ימי הרעה בימי הטובה... וכן יצא מן הבתים לשכון בסכות כמו שיעשו השרויים בצער שוכני המדברות, לזכור שכן היה ענינו בתחלה, כי בסכות הושבתי את בני ישראל וגו', ונעתקנו מן הענין ההוא לשכון בבתי המצוריים במקום הטוב שבארץ והשמן שבה בחסד השם וביעדי לאבותינו... אמנם ארבעה מינים שבלולב כבר זכרו ז"ל בו קצת סבה על צד הדרשות שדרכם ידוע למי שהבין דרכיהם, וזה שהם אצלם כדמות מליצת השיר לא שהדבר ההוא הוא ענין הפסוק ההוא...

והנראה לי בארבעת מינים שבלולב, שהם שמחה בצאתם מן המדבר אשר היה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות, אל מקום האילנות נותני פרי והנהרות. ולקח לזכרון זה הנאה שבפירות האדמה, והטוב שבריחו, והיפה שבעלין, והטוב שבעשבים ג"כ, ר"ל ערבי נחל. ואלו הארבעה מינין הם אשר קבצו שלשת הדברים האלה, האחד מהם, רוב מציאותם בארץ ישראל בעת ההיא והיה כל אדם יכול למצאם. והענין השני, טוב מראה ורעננותם... והענין השלישי, עמדם על לחותם ורעננותם בשבעה ימים.

8. זכריה פרק יז

יב וזאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפייהם.

טז והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך ה' צבאות ולחג את חג הסכות. **יז** והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות למלך ה' צבאות ולא עליהם יהיה הגשם. **יח** ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף ה' את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות.

Succot from the Desert to Zechariah

1. Leviticus (Vayikra) 23

4 These are the appointed times, *holy convocations*, that you shall proclaim in their times.

33 HaShem spoke to Moshe saying: **34** Speak to the Children of Israel, saying: On the fifteenth day of this seventh month is the Festival of Succot for seven days unto HaShem. **35** On the first day shall be *a holy convocation*; you shall do no servile work.

36 Seven days you shall bring an *isheh* [offering made by fire] to HaShem; on the eighth day, you shall have a *holy convocation*; and you shall bring an *isheh* to HaShem; it is a day of assembly; you shall do no servile work.

37 These are the appointed times of HaShem, which ye shall proclaim to be *holy convocations*, to bring an offering made by fire unto HaShem, a burnt-offering, and a meal-offering, a sacrifice, and libations, each on its own day; **38** In addition to the Sabbaths of HaShem, and in addition to your gifts, and in addition to all your vows, and in addition to all your donations, which you give to HaShem.

39 But on the fifteenth day of the seventh month, when you gather the grain of the land, you shall **celebrate** the **Celebration of HaShem** seven days. On the first day, *a rest*, and on the eighth day *a rest*. **40** And you shall take on the first day the *etrog*, palm fronds, a myrtle branch, and willows of the brook, and you shall **celebrate** before HaShem your God seven days. **41** You shall **celebrate** unto HaShem seven days in the year; it is a statute forever in your generations; in the seventh month shall you **celebrate** it. **42** You shall dwell in succot seven days; all citizens in Israel shall dwell in booths; **43** So that your generations may know *that I made the Children of Israel to dwell in succot when I brought them out of the land of Egypt*: I am HaShem your God. **44** And Moses told the children of Israel the appointed times of HaShem.

2. Succah 11b

For in succot [huts] did I make Israel dwell [Leviticus 23]—They were clouds of glory, the words of R. Eliezer. R. Akiva says: They made actual succot.

3. Tur, Orach Chayim Chapter 625

In Succot shall you dwell for seven days...so that your generations shall know that in Succot did I make Israel dwell etc. – the Torah connected the mitzvah of Succot with the exodus from Egypt (and likewise many mitzvot are connected with the exodus), for we witnessed the exodus with our eyes, and with our ears we heard, and no one can deny it. This attests to the existence of the Creator, may He be exalted...And the succot that the Torah refers to—they are the clouds of glory, with which He surrounded them, to protect them from heat and sun. In commemoration of this, He commanded us to make succot, so that we will remember His miracles.

And even though we left Egypt in the month of Nissan, He didn't command us to make succot then, because those are days of summer—and it is the way of all people to make succot for shade, and thus, our constructing the succot then would not be recognizable as the mitzvah of the Creator. Therefore He commanded us to make them in the seventh month—that is the time of rain, when all people leave their succot and return to

their homes—and we leave the home to dwell in the succah. All will then see that this is the King's command.

4. Vayikra Rabbah, Chapter 30

The *etrog*—that is Israel. Just as the *etrog* has flavor and fragrance, so Israel has people of Torah scholarship and of good deeds. Palm fronds, that is Israel. Just as the date has flavor but not fragrance, so Israel has people of Torah scholar but not good deeds. The myrtle branch, that is Israel. Just as the myrtle has fragrance but not flavor, so Israel has those who have good deeds but not Torah scholarship. And willows of the stream, that is Israel. Just as the willow has neither flavor nor fragrance, so Israel has people with neither Torah nor good deeds. What does the Almighty do with them? To destroy them is not possible! But the Almighty said: Let them all be bound into one bundle, and these will atone for those.

5. Nehemiah Chapter 8 v. 13-17

13 And on the second day, there gathered the heads of families of all the people, the Kohanim and the Levites around Ezra the scribe, to study the matters of the Torah. **14** They found written in the Torah that HaShem had commanded to Moses that the Children of Israel should dwell in Succot in the festival of the seventh month. **15** And that they should proclaim and herald in all their cities and in Jerusalem, saying: 'Go out to the mountain and bring olive branches and branches of the oil tree and myrtle branches and palm branches and branches of thick trees, to make succot, as it is written.' **16** So the people went forth, and brought them, and made themselves succot, every one upon his roof, and in their yards, and in the yards of the Temple, and in the square of the Water Gate, and in the square of the Gate of Ephraim. **17** And all the community who returned from the captivity [exile] made succot, and they dwelled in the succot; for **since the days of Joshua the son of Nun to that day, the Children of Israel had not done so. And there was very great rejoicing.**

6. Maimonides, Guide to the Perplexed, Part III Chapter 43

These two festivals, that is Succot and Pesach, teach us principles and character traits...The character traits are that a person should remember the days of deprivation during days of plenty...Thus, they go out of their homes to dwell in Succot like the desert peoples who are afflicted—in order to remember that such was our situation at first, *For in Succot did I make Israel dwell etc.*, and we were transplanted, by the Almighty's *hesed* and promises to our fathers, from that circumstance to dwell in painted homes, in the best place in the world and its most fertile...But the four species in the lulav, our sages, may they be blessed, mentioned a partial reason in the way of symbolic exposition—that their method is known to those who understand their ways, and that is to them a kind of poetic exposition, not the primary meaning of the verse.

It seems to me regarding the four species in the lulav, that they are [an expression of] rejoicing at their departure from the desert, which was not a place of cultivation, fig trees, grape vines and pomegranates, and there was no water to drink—to a place of fruit trees and rivers. And to commemorate this, we take the most beautiful of fruits of the earth, the most fragrant, the richest in leaves, and the choice of the grasses, that is the willow. And these four species combine these three elements. First—their abundance

in Israel and this time of year, so that any person can find them. Second, they beauty and freshness...And third, their remaining fresh for seven days.

7. Zechariah Chapter 14

12 And this shall be the plague that HaShem will smite all the peoples that made war against Jerusalem: their flesh shall be consumed while they stand upon their feet, and their eyes shall be consumed in their sockets, and their tongue shall be consumed in their mouth.

16 And all who are left of all the nations that came against Jerusalem shall go up from year to year to worship HaShem the King of hosts, and to keep the festival of Succot.

17 And it shall be, that whichever of the families of the earth does not go up to Jerusalem to worship Hashem, the King of hosts, upon them there shall be no rain. **18** And if the family of Egypt does not go up, and does not come, they upon them shall be the plague by means of which HaShem will smite the nations that do not go up to celebrate the festival of Succot.

Summary

There is a world of difference between remembrance and awareness. Memory reawakens the past and transforms the skeletal remains of an experience into a living reality. We are commanded numerous times in the Torah to remember the exodus from Egypt, and even for each person to see himself **כאילו הוא יצא ממצרים**, as if he experienced the exodus.

On the other hand, we are never commanded to remember the journey through the desert, save the encounter with *Amalek* and Hashem's punishment of Miriam. We **are**, however, commanded to **know**: **למען ידעו דורותיכם**, *so that your generations may know that I housed the Children of Israel in Succot when I brought them out of the land of Egypt*. Knowledge and awareness don't awaken a slumbering past - they reside in the present.

The *Tur*, living in Europe (Germany and then Spain) in the 13th-14th century, speaks of the wonders of the desert when the Clouds of Glory embraced Israel. On the other hand, *Moshe Rabbenu* in *Dvarim* 8, 1-5, described the journey through the desert as a time of difficulty and deprivation.

Rambam echoes *Moshe Rabbenu*, that the desert was a time of affliction. According to Rambam, the point of the *succah* is not to remember the desert, but—by means of the contrast—to value the Land of Israel. Once upon a time we lived in *Succot*; and now look where we are. The *succah* is, thus, a symbol of past privation; while the core intention of the *arbah minim*, the four species is to represent the bounty of *Eretz Yisrael*. Thus, according to Rambam, *succah* and the four species are two sides of the same coin.

Of course, without G-d's providence, 600,000 men plus women and children could not have survived forty years in the desert. But, in contrast with the *mitzvah* to see ourselves as having personally experienced the exodus, the *mitzvah* regarding the desert is not to relive those difficult years, but rather to **know that I housed the Children of Israel in succot when I brought them out of the land of Egypt**, and to appreciate the gift of Israel.

Eretz Yisrael is central in all aspects of *Succot*. *Succot* is *z'man simchatenu*, the time to rejoice and relish our good fortune. On *Pesach*, the *mitzvah* of *aliya la'regel* [pilgrimage to Jerusalem] is only one day, while on *Succot* the *mitzvah* is to spend a full 7 days in Jerusalem. And, as the *haftarah* of Zechariah tells us, in the time of *Mashiach*, non-Jews too will make the pilgrimage to Jerusalem on *Succot*. *Pesach* occurs in *Tanach* in conjunction with the covenantal relationship between Israel and G-d. *Succot* - in conjunction with *Eretz Yisrael*. Thus, the great joy on *Succot* during the periods of *Yehoshua* and *Nechemiah*—both times of Israel's coming into the Land.

I believe that during the times of exile, and especially the Middle Ages when Jews were so far from Israel, that the secondary symbolisms of the *lulav* and *etrog* became emphasized. Today, however, we are blessed to live in **the third period of Jewish history parallel to Yehoshua and Nechemiah**, a period in which the Land has again become ours. Our generation therefore can once again celebrate *Succot* with the intensity of joy and thanksgiving to *Hashem* for the gift of *Eretz Yisrael*. *L'shanah hazot biYerushalaim!*